

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 83.

Niende Session.

25de Møde.

Løverdagen den 7de November.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Jeg troer, at man bør blive staaende ved i denne Lov at sige, at det kun er beslægtede Næringsveie, som kunne forenes. Det er allerede en meget større Frihed, end der hidtil har fundet Sted. (Stemmer: Nei!). De ærede Herrer sige Nei; det kan jeg ikke formene dem. — Forøvrigt skal jeg bemærke, at, da de ærede Herrer talte, afbrød jeg Dem ikke. — Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at naar man har sagt, at, naar En drev flere beslægtede Næringsveie, fordredes der efter mit Forslag kun een Prøve, og at det ikke stemmede med den Hensigt, jeg havde udtalt at have med at fordre Prøver, saa har jeg kun sagt, at det havde til Hensigt at forhindre en altfor overdreven Kasten over Haandværksdriften af Capitalister, som ikke ere Haandværkere; men naar Noget ved at aflægge Prøve i een Retning har vist, at han er Haandværker, kan der efter min Mening ikke være Noget iveien for, at han ogsaa, uden at aflægge flere Prøver, gaaer over til at drive flere dermed beslægtede Næringsveie. Jeg troer derfor, at der er fuldt Sammenhæng mellem de forskjellige Forslag, jeg har stillet.

Jeg ønsker endnu kun for Lydeligheds Skyld at bemærke, hvorfor jeg ikke, hvad jeg efter den ærede Formands Oplysning maatte erkjende for at være en Feil, har forlangt

beelviis Afstemning over min nye §. 16. Det er skeet, fordi jeg troede, at mit Underandringsforslag fuldt viste, at det var min Mening, at der ogsaa skulde finde en beelviis Afstemning Sted over den. Naar imidlertid den ærede Formand ikke erkjender dette, kan jeg kun antyde, at forsaavidt mit Forslag vedtages, skal jeg ikke have Noget imod ved 3die Behandling at stille et Forslag, hvorved Paragraphen faaer en passende Form.

Ordføreren: Den ærede Forsamling har grundet Krav paa, at jeg skal fatte mig i Korthed. Der har i denne Forhandling oftere været paaberaadt tidligere Generalprocureurs Bidnesbyrd. Vi kunne ogsaa her benytte en Generalprocureurs Bidnesbyrd, den Sammes, som i 1844 var fgl. Commissarius ved Stændersamlingen i Viborg. Man gjorde dengang fra Kjøbstædernes Side den samme Mening gjældende, som i Dag det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad); man paaberaabte sig det frie Hartforns Skatteprivilegium for at modarbeide den Lov, der var forelagt angaaende frit Opkjøb af Landmandens Producter. Dengang bestred den daværende Generalprocureur disse Udtalelser. Han sagde nemlig: „Der er en himmelvid Forskjel imellem de til en Eiendom knyttede Rettigheder, som ere kjøbte og betalte og som kun gaae ud paa Frihed for visse Byrder, og den Ret, som et Samfund eller de Individer, der ere komne til at boe i et vist District, skulde have til at indskrænke Andres Frihed saaledes, at disse ikke maatte foretage sig Handlinger, der stemme med Ret og Billighed og med de offentlige Interesser.“ For-